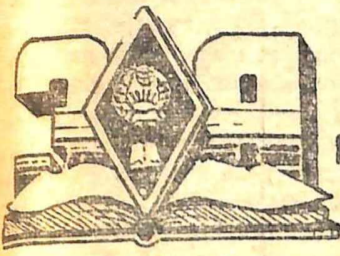

Наш трудовий подарунок — Жовтню!

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання 9-й.

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

№ 26 (269)

П'ЯТНИЦЯ

23

ЖОВТНЯ
1964 року

Ціна 1 коп.

★ ДРУЖИННИК — ЦЕ ГОРДО! ★

У минулому навчальному році добровільна народна дружина нашого інституту не все зробила для забезпечення громадського порядку на вулицях нашого району. Були випадки зривів чергування, в окремі дні студенти занадто рано покидали свої пости на вулицях, траплялися неузгоджені дії між представниками окремих факультетів тощо. За роботою дружини не було достатнього контролю з боку громадських організацій. У цьому році відповідальність за доручену справу посилюється тим, що за нашим інститутом постійно закріплюється мікрорайон, де будуть чергувати тільки студенти нашого колективу. Отже, будь-якої підміни бути не може — у випадку неяви та чи інша діяльність траси залишиться без догляду. З метою уникнути цього штаб мікрорайону виробив план роботи, орієнтовний графік чергування. Вирішено, що кожна академічна група — це разом з тим і оперативна група, якою керує староста разом з оперативним черговим. На чолі дружини факультетів партійними бюро призначаються викладачі, комуністи, люди рішучі, вимогливі, бойові. Так, на мовно-літературному факультеті керівником дружини є М. Рябухін, на дефектологічному — В. Синьов, на фізико-математичному — О. Войцехівський, на педагогічному Л. Ренке. За графіком кожному факультетові призначено відповідну кількість днів для чергування — це залежить від загальної кількості студентів на тому чи іншому факультеті. Загалом щомісяця мовно-літературний факультет чергуватиме 7 днів, фізико-математичний — 15, педагогічний — 4, дефектологічний — 8.

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ, МІСЦЕВКОМУ ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

СПАСИБІ ЗА ДОВІР'Я

ДОБРЕ ПРАЦЮВАЛИ СТУДЕНТИ

СТУДЕНТИ

Навчаючись у Києві, ми не уявляли цілини такою, якою вона є в дійсності. Як нас зустрінуть? Чи виправдаємо ми виявлене до нас довір'я? Ми дуже хвилювалися. Неозорі поля пшениці, красиві радгоспні поселення, чудові люди зачарували нас. Втоми як не було. Вже в перший день ми подружнилися з місцевим населенням; співали, танцювали. Дирекція радгоспу зробила все, щоб ми могли працювати і відпочивати.

Два тижні тому студенти нашого інституту повернулися з радгоспів Київщини, де вони працювали на сільськогосподарських роботах. У радгоспах Переяслав-Хмельницького, Яготинського та Бориспільського районів перебувало 1050 юнаків і дівчат, які провели там не тільки значну роботу збирання овочів і фруктів, але й виступали з концертами, лекціями, бесідами. За цей час зібрано картоплі на 455 гектарах, що складає 3321 тону. Овочів зібрано 1288 тонн, фруктів — 518, закладено сім'я 3776 тонн. Проте це тільки найголовніші види робіт. Насправді їх було значно більше. Колектив інституту виробив 27229 тундорн, заробивши 47284 карбованці. В середньому кожен студент заробив від 30 до 80 крб. Найвищими були заробітки студентів у Ново-Олександрівському радгоспі.

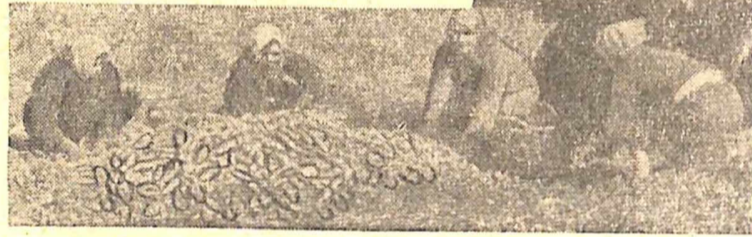
городою відзначено і окремо 66 студентів. Інші нагороджені подарунками. Слід вказати на самовіддану роботу окремих викладачів, особливо тт. Ковбасенка, Івановича, Патрикеевої, Пасічника, Тертичного, Тхоржевського, Білевиці і ін., які були прикладом для студентів, організаторами їх праці і відпочинку. Були, на жаль, серед викладачів і факти порушення дисципліни, як це сталося з т. Щербинюю.

Студенти були не тільки значною силою на сільськогосподарських роботах, не тільки проводили концерти і вечори відпочинку разом з місцевою молоддю, але й допомагали у справі наведення громадського порядку в селах області. Особливо це було помітно у селах Дернівці та Дударкові, де вони боролися з хуліганськими випадками пляцтва тощо.

Хотілось би, щоб у наступному році, коли, може, знову доведеться допомагати колгоспам і рад-

госпам, їх керівники заздалегідь приготувалися як слід до прийому студентів. Тут повинні бути враховані багато питань влаштування, а особливо забезпечення знаряддями праці, налагодження обліку роботи, щоб не траплялися випадки простоїв, невиконання норми тощо. Бажано в наступному році до кожного з факультетів прикріплювати по одному представникові кафедр суспільних наук для керівництва політико-масовою роботою.

М. ТЕРЕЩЕНКО

Молодими, сильними руками ми допомогли робітникам і службовцям радгоспу «Москалевський» побудувати дев'ять двоквартирних будинків, зернохосвищ, гараж для автомашин тощо. Ми провели велику політико-масову роботу. Нам прочитано 51 лекцію, поставлено 13 концертів, проведено 6 спортивних зустрічей, 6 недільників, відремонтовано школу, побудовано спортивне містечко, оформлено наглядну агітацію для радгоспу. Студентами обладнано медпункт та бібліотеку, куди передано 5000 художніх книг і медикаменти. Ми також подарували школі прилади для хімічної лабораторії та піонерські атрибути. Для охорони громадського добра було проведено 7 рейдів членами студентської добровільної народної дружини, рейди комсомольських «проектористів» та автоінспекторів.

Всі ми повернулися з цілини бадьорі, веселі. Велике спасибі ЦК ЛКСМУ за те, що нас було направлено працювати на комсомольську планету — цілину.

П. ГЕЗУН, Е. КОСЕНКО,
Д. САДЕКОВ, М. КОРШАК

На корчагінській вахті

Заспівувачами цього почину стали студенти-політехніки Києва. Їм нелегко доводилось добувати будівельні матеріали, боротись з капризною погодою на цілині.

Саме тоді керівники загону Олександр Будник, Геннадій Вовчук запропонували рівнятися на легендарного Павку Корчагіна. На зборах переглянули свої зобов'язання і замість планового, яке було в сумі 1500 карбованців, запропонували освоїти капіталовкладень по 2200 — на кожного. Їх заклик був підхоплений в усіх загонах Тургайського степу. В результаті український цілинний загін студентів перевиконав свої зобов'язання. Ми освоїли більше 10 мільйонів карбованців капіталовкладень.

Крім того, бійці корчагінської вахти прочитали більше 1700 лекцій. Кожен був пропагандист і агітатор. Разом із місцевою молоддю для трудівників полів дано 629 концертів. Працювало 96 громадських бібліотечарів-студентів у бібліотеках, обладнаних самими студентами. Велику роботу провели 111 постів «Комсомольського прожектора». Було організовано піонерський табір «Супутник» стаціонарного типу і 34 табори — міського зразка.

У цьому році на цілині був зібраний великий врожай. Нам приємно відчувати, що ми зробили і тут свій внесок. В честь корчагінської вахти нами збудовано 18

зернохосвищ, 50 зернотоків з твердим покриттям.

Приємно відчувати, що ми на цілині жили по принципу комунізму. Вона стала законом життя для нас. Цілина дала нам можливість перевірити свої сили, знання і вміння, добути у вузі і житті. Наш український загін явив собою будівельний трест, яким звернуло до низу керували студенти. Багато з його учасників, у тому числі і представники нашого інституту, завоювали почесне право називатися корчагінцями.

З цілини нас повернулося п'ять з половиною тисяч. Ми пройшли там велику школу морального і фізичного гарту, перевірили себе у боротьбі з труднощами. Завдання збудувати 1019 квартир, 292 виробничих і 73 будинки культурно-побутового призначення ми перевиконали. Ми провели там свої літні трудові кампанії і принесли за невеликий проміжок часу значну користь батьківщині. Ми були там бійцями. Бійцями-корчагінцями.

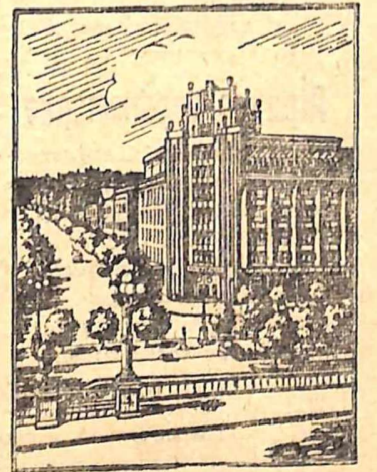
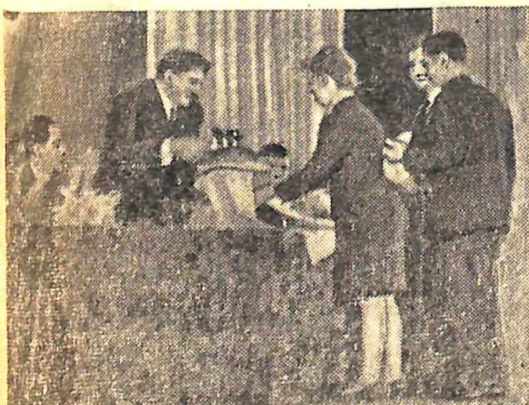
А. ГРИШКО,
член штабу республіканського студентського цілинного загону.

ЦІЛИННИЙ КАРАВАЙ

На цих фото ви бачите зустріч студентів республіканського цілинного будівельного загону у Жовтневому палаці м. Києва. Ось виступає член штабу загону А. Гришко, який розповів молоді міста про внесок, зроблений студентами на цілині в честь корчагінської вахти. А внизу фото...

гопліека зафіксувала урочистий момент вручення представникам Центрального комітету ЛКСМУ коровай з цілинного хліба, значки і ювілейну медаль. Це роблять члени радгоспного загону ім. О. Матросова Володимир Мамікоянц і Марія Ковбасюк, які першими стали на корчагінську вахту.

ТРУДОВЕ ВИХОВАННЯ — ОСНОВА РАДЯНСЬКОЇ ШКОЛИ

З моменту свого виникнення радянську школу було оголошено школою трудовою. Саме це стало її першою ознакою і принциповою відмінністю від школи буржуазної. Ця відмінність полягала насамперед в тому, що труд в радянській школі став засобом і складовою частиною виховання нової людини, а не засобом підготовки вузького спеціаліста, потрібного для капіталістичного виробництва.

Цю свою установку радянська школа черпала з геніального вчення основоположників марксизму-ленінізму, яке проголосило зв'язок навчання з продуктивною працею як вищий принцип виховання молодих поколінь. Цей принцип остільки високо було піднесено, що К. Маркс вбачав здорову тенденцію у поєднанні навчання з продуктивною працею дітей і підлітків навіть в умовах капіталізму.

В. І. Ленін, розвиваючи вчення

основоположників марксизму, цілком ясно писав про неможливість навіть уявити в соціалістичному суспільстві навчання без поєднання з продуктивною працею і продуктивну працю без навчання.

Однак основоположники марксизму-ленінізму участь у продуктивній праці молодих поколінь розглядали не у вузько-професійному плані, вони вимагали цю працю побудувати на основі політехнізму.

Таким чином, основою трудового виховання в умовах соціалістичного суспільства повинна стати не будь-яка праця, а насамперед — продуктивна праця, побудована на політехнічному навчанні.

Відомо, що поняття і термін «політехнічне навчання» вперше було вжито основоположниками марксизму. В поняття «політехнізм» К. Маркс вніс не тільки

набуття навиків використання знарядь праці, але й вивчення наукових основ процесів виробництва. Себто, не тільки практичну (професійну) сторону продуктивної праці, а й теоретичну. Це дуже важливий момент для правильного розуміння марксистського визначення політехнізму, а також і для справи реалізації його в умовах сучасного етапу розвитку радянської школи.

В. І. Ленін, розвиваючи ідею поєднання навчання з продуктивною працею, підкреслював ще й моральну сторону участі молодого покоління в будівництві комунізму. Треба, щоб уся справа виховання, освіти і навчання сучасної молоді була вихованням в ній комуністичної моралі. Залучаючи з ранніх років дитину до праці, психологічно готуючи її до участі у загальній продуктивній праці, ми повинні широко використовувати велику виховну силу люд-

ської праці.

Близючий розвиток нашої країни вимагає все більшого наближення школи до потреб комуністичного будівництва. Перед школою на весь зріст постало завдання дати молодому поколінню не тільки ґрунтовні знання основ наук, але й підготувати його до практичної участі у трудовій діяльності радянського народу, ліквідувати певний відрив школи від життя. Від школи вимагається випускати в життя людей, підготовлених як до фізичної, так і до розумової праці, людей, які б не тільки вміли, але й гаряче бажали працювати, були б здібні до творчої діяльності в різних сферах матеріального виробництва і суспільного життя. Труд став серцевинною всього процесу виховання нової людини.

Прагнучи до реалізації цього історичного завдання, радянська школа на своєму новому етапі

розвитку поставила своїм завданням зблизити дві галузі підготовки молодих поколінь до життя — загальноосвітню і професійну. До цього часу загальна і професійна освіта розвивалися в значній мірі у відриві одне від другого, навіть протиставлялися як несумісні. Загальноосвітня школа вважала професійну підготовку порушенням політехнічного принципу, а професійні навчальні заклади явно недоцінювали загальноосвітні знання. Виходячи з ленінського вчення про поєднання навчання з продуктивною працею, Закон про школу ліквідував цей недолік. Адже і політехнічне навчання не може здійснюватись без опори на певну конкретну працю. В даному випадку наші зусилля повинні йти шляхом шукання кращих методичних удосконалень, а не шляхом якоїсь абстрактної політехнічної праці, не зв'язаної з конкретною трудовою діяльністю.

Не можна підготувати наше молоде покоління до життя, до участі у суспільстві корисній праці без оволодіння певною професією, бо всяке трудове навчання, в тому числі і політехнічне навчання, можна здійснити лише на базі конкретної праці. Справа полягає в тому, щоб в процесі оволодіння певною професією не відсунути політехнічний принцип на задній план, щоб не впасти в голий професіоналізм, щоб зберегти пріоритет за політехнічним навчанням.

Зближення загальноосвітнього і професійного навчання в умовах провідної ролі політехнічного принципу в радянській школі йде широким фронтом. Здійснюється це шляхом організації виробничого навчання, що давно вийшло з рамок експерименту і стало загальноновизнаною формою зв'язку навчання з продуктивною працею. Передовий досвід радянської школи переконливо доводить, що виробниче навчання є вищим етапом розвитку трудового виховання в загальноосвітній школі.

Вихованці середньої загальноосвітньої трудової політехнічної школи з виробничим навчанням дістають не лише атестат зрілості, але й певну професійну підготовку для роботи в одній з галузей народного господарства або культури. Цим самим наше юнацтво має повну можливість свідомо обрати любиму працю і цим знайти своє місце в житті.

С. ЛИТВИНОВ,
зав. кафедрою педагогіки.

ВІНЕГРЕТ З ПЕРЦЕМ

Г. ЗРАЛКО, вчителька

Мода через край

Любила моди Настя Чепуруха,
Отак, здавалось їй,
Що все життя у моді тій;
І ось вона купила капелюха,
Який
З обох боків мав по пір'їні,
А обабіч — стьожки
червоні, сині...
Наділа Настя й вийшла
погулять.

— Поглянь-но, — став сусід казати,—

У нашої Настусі
Лелечаче гніздо на капелюсі!
— Еге, сусідо, треба вміть
Зробить таке, несхоже
на людину;

Лицем — мов дівчина,
А голову — пташину!
Ще може в вирій полетіть!
Сміялися сусіди дуже.
І Насті, видно, не було байдуже.
Бо в нашому житті стіляги
Не заслуговують поваги.

„Підпишіть, будь ласка“

І замелькали кабінети, відділи, кафедри...

— Підпишіть, будь ласка...

— Поставте підписа...

З поверху на поверх, туди-сюди. Біг на короткі дистанції. Не встигаєш і захекатися.

— Зайдіть пізніше...

— Десь немає...

От і день згасне. Підсумовуєш — п'ять підписів. Як для збирача автографів всесвітньо відомих людей — то це успіх!

День другий, третій... Стартую в перерві між лекціями. Бігаю. То

радію, то ледве не плачу, бо:

— Почекайте, зараз поверне-ся...

Чекаю, рахуючи до 3000 (трьох тисяч), а потім до 5000 (п'яти тисяч).

— Спокійно, спокійно, товаришу! Не гарячіться, ось-ось підійде. Терпіння треба мати...

П'ятий день — фініш, вершина! У бухгалтерії підбивають баланс — 23 (двадцять три) підписи. І це на отакусинькому клаптику, що йменується «Обхідний лист».

Товариш мене поздоровляє і застерігає:

— Бережи, а то було мені. Зібрав усі підписи та й загубив ненароком «листа». Довелося знову бігати... І хто його придумав отаке? Хто-зна...

А другий, вже випусник, додає:

— Головне — це знати, коли на підписи жнвива. На собі пересвідчився, що вони закінчуються тоді, коли починаються в колгоспах. Десь у липні або серпні і не пробуй зібрати «автографи» — у відпустці їх господарі. Я колись повернувся з практики і п'ять днів чекав на представника ДТСААФ — довелося гроші позичити на проїзд додому...

...І коли вже ми будемо довіряти один одному?!

Марко РАШПІЛЬ.

Дринь-бринь

(Майже за Летою)

Смакує осінь прозоринь ефіру,
Поет смакує безгарнірну ліру.
А потім, як перестав жувати,
Розпочинає вірші віршувати.
Нехай там двірник листя мне,
А ви послухайте мене:
Я — вісь, я — напрям,
я — почин,
Я вартий десятиох Тичин.
У мене вміння мастака,
Я переплону

В душі моїй вересневінь,
А в голові — прозородзінь,
Прозородзінь —
прозородзень,
Вересневінь —
вереснедень,
Золотодзень —
золотодзінь:
Кадило.

Аміак.
Амінь.

Ян ЕПІГОНЕНКО.

ДІАЛОГ

«Я дворянин, а ти — сірома!» —
Доводив Сеттер Дворовому.
«Навіщо забивати баки,
Якщо обоє ми — собаки».

Ох, які дружиниці гарненькі
По вечірній вулиці ідуть!
Рідна мамо, дороженька ненько,
Ну, навіщо, мов би на біду,
Ти мене тихеньким породила,
І тепер я мучитися мушу,
Бо ж дівчата —
вигертіть несила —
Хоч кричи,
хоч правила порушуй.

Лірично-парфюмерне

Тобі ще тільки вісімнадцять —
Воістину чудовий вік,
Але ж навіщо фарбуватись
Від підборіддя до повік?
Мене ти полонити здібна,
Проте живій твоїй красі
Хімічна фарба так потрібна
Як латка до нових штанів.

В. ЯКИМЕНКО

Чудова осінь завітала до нас. Оповіті красою вмирання стоять дерева, а вітер, веселий, грайливий, зриває з них золоті сльози-листя і несе у безвість... Пригріває сонце. Повітря чисте-чисте. В такі дні хочеться мріяти. І ходити, ходити, забуваючи про втому і щоденні турботи.

Ось живить зграйка дівчат нашого інституту. Вони зібралися до Голосіївського лісу. Вийшли з трамваю і раптом на площі чується свистячий, що аж ріже вуха, звук. Серед дівчат зупинилася машина — вони врозтіч. І, уявіть собі, з сміхом, галасом, так, немов не вони тільки що уникли катастрофи, не їм загрожувала смертельна небезпека із-за необачності,

пустотливості. Тільки одна стоїть бліда, вислухуючи лайку шофера. Вона так перелякалася, що не може зрушити з місця.

Всі студенти фізико-математичного факультету пам'ятають, як внаслідок своєї і водієвої необачності загинув один із студентів третього курсу. Минуло небагато часу, а скільки було випадків порушення правил вуличного руху серед молоді факультету. Особливо це спостерігалось під час роботи в радгоспах. І до машин чіплялися, і спали на кузові, і перевантажували транспорт. Бувало і так, що в зустрічні машини летіла морква, буряки, картопля — так розважалися окремі студенти.

У цьому році до інституту при-

було нове поповнення. Переважна більшість молоді ще не ввійшла в ритм міського життя: юнаки перебігають вулиці в недозволених місцях, не чекають дозволу на перехід, переходять вулицю попереду тролейбуса тощо. Нагадування чи попередження тут не допомагають — вони, бач, досрості люди! А як легковажно ставляться до правил вуличного руху старшокурсники! Дивись іноді і не віриться, що окремі з них збираються незабаром вчити дітей.

Виконуйте правила вуличного руху!

Громадська редакція
по безпеці руху.

Редактор П. ХРОПКО.